

V ě c: Josef a Anna B. v Přerově proti zemské správě politické v Brně o zajištění bytu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: — — —

Dle § 13 cit. zák. lze zajistiti byt pro státního úředníka tehdy, když byl jiný státní úředník přesazen a když se jeho byt uprázdnil, dokud nebyla dána oním úředníkem vlastníku domu výpověď z bytu toho. Zákon tedy klade váhu na to, aby titul, ze kterého přesazený státní úředník onoho bytu užíval, nebyl dříve zrušen, nežli se zajišťovací opatření stalo.

V tomto případě žádali majitelé domu v září 1922 za povolení k soudní výpovědi nájemníka, téhož času ještě služebně nepřeloženého. O návrhu tom bylo jednáno, záležitost byla konečně vyřízena smírem z 15. března 1923, jímž se nájemník zavázal, že vypovězený byt do 1. července 1923 vyklidí. Tím svolil nájemník k tomu, aby nájemní poměr i s jeho strany byl zrušen, a dal na jevo, že nechce dále od určitého dne t. j. od 1. července 1923 setrvati v nájemním poměru k majitelům domu. Smírem tím, který nahraňuje výpověď nájemníka, byl titul, z kterého nájemník sporného bytu užíval, zrušen.

Byl-li zajišťovací příkaz vydán majitelům domu teprve dávno po pravoplatném rozvázání nájemního poměru a v době, kdy výpověď z bytu se strany nájemníka byla právně již vůbec nemožná, odporuje výrok žal. úřadu zák. a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 2972.

Policejní řízení trestní. — Rybářství: Ministr pro Slovensko je příslušným rozhodovatelem v třetí stolici o přestupcích neoprávněného rybolovu.

(Nález ze dne 10. prosince 1923 č. 20.724.)

V ě c: Dyonis R. ve V. R. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o trestní nález.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadu řízení.

D ů v o d y: V trestní věci pro přestupek neoprávněného rybolovu seznal st-1 jako žalovaný před služným v R. jako policejním trestním soudcem dle protokolu z 20. července 1921, že kolem 16. července 1921 šel za město R. chytati ryby se spoluobžalovaným Richardem Sch. Když pak po rybolovu zachytila se mu udice do křoví, dal ji Sch-ovi, aby ji vyprostil a v tom již byl přistižen polním hlídačem.

Rozsudkem z téhož dne uznal služný oba žalované vinnými přestupkem podle § 26 a 63 zák. čl. XIX z 1888, jehož se dopustili tím, že lovili ryby na zakázaném místě, a odsoudil je k peněžité pokutě, a to st-le 150 K, v případě nedobytnosti k trestu zamčení na dobu 6 dnů, Sch-a pak k pokutě 20 K, po případě k zamčení na 24 hodin.

Když pak oba žalovaní ohlásili odvolání, potvrdil župan gemermalohontské župy rozsudkem z 1. prosince 1921 výrok I. instance pokud jde

o st-le, poněvadž prý sám doznal, že ryby na udaném místě lovil a věděl, že místo to je zakázáno, podepsav stejně jako jiní rybáři prohlášení, v němž se zavázal, že bude chytati jen v dovolené části katastru. Naproti tomu sprostil župan Sch-a z obžaloby vzhledem k jeho věku (13 let).

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad další odvolání st-lovo z důvodů II. instance.

O stížnosti na tento výrok podané uvážil nss takto:

Bezdůvodná je námitka, již st-l popírá příslušnost žal. úřadu rozhodovati v této záležitosti, poněvadž věci ty přikázány jsou zák. článkem XIX. z 1888 ministru zemědělství, když ministr pro Slov. v základě plné moci dané mu po rozumu § 14 zák. z 10. prosince 1918 č. 64 Sb., jakožto representant vlády, tedy všech ministrů, oprávněn je k úředním úkonům spadajícím jinak v kompetenci toho kterého ministerstva, pokud ministerstvo to onu záležitost nebo druh záležitostí nevyňradilo si pro sebe a neomezilo tak plnou moc žalovanému úřadu danou. Že by tomu však tak bylo stran záležitosti, o niž v tomto případě jde, st-l netvrdí.

Bezpředmětné jsou vývody stížnosti, pokud zabývají se osobou Richarda Sch., který byl obžaloby pravoplatně sprostěn, neboť, jak z výroku všech tří instancí patrně, byl st-l odsouzen pro čin domněle samostatně spáchaný, že totiž lovil ryby na zakázaném místě, a nikoli pro čin, který by byl s činem Sch-ovi za vinu daným v souvislosti takové, že osvobození tohoto musilo by nutně míti v zápětí nedostatek skutkové podstaty trestního činu st-lova a tudíž i jeho osvobození.

St-l však brojí proti výroku v odpor vzatému ještě ve směru jiném, popíraje totiž, že je zde vůbec skutková povaha činu jemu za vinu daného, neboť — jak uvádí a průvody dokládá — místo, kde tehdy dle udání lovil, nebylo místem zakázaným. Žal. úřad se mýlí, tvrdí-li v odvodním spise, že jde o novou, v řízení správním nepřednešenou námitku skutkovou, k níž by nss nemohl přihlížeti, neboť, jak z odvolání z rozsudku II. instance patrně, st-l odvolání to opřel právě o tuto námitku, a doložil své tvrzení i svědectvím obce R. Žal. úřad potvrdiv rozsudek II. instance vzal za zjištěno, že místo, na němž st-l dle udání polního hlídače ryby lovil, náleží skutečně k zakázaným místům, aniž je patrně, zda k oné námitce v odvolání přednesené vůbec hleděl, nebo jak dospěl k závěru, že námitka ta pravdě neodpovídá přes to, že i obsah správních spisů, totiž protokolu sepsaného s polním hlídačem K. ve spojení s přípisem notáře v R. z 8. rubna 1921 věcné správnosti námitky té by nassvědčoval.

Zůstala tedy tato okolnost pro skutkovou podstatu činu žalovanému za vinu daného rozhodná nezjištěna, řízení je ve směru tom neúplně, podstatně vadné, pročež bylo výrok v odpor vzatý zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 2973.

Z á v o d n í v ý b o r y: I. * Odborové organizace nejsou legitimovány vznéstí na rozhodčí komisi spor o zřízení závodního výboru. — II. * Kompetence rozhodčí komise dle zák. o záv. výborech není vyloučena tím, že část závodu leží mimo obvod, pro který byla komise zřízena.

(Nález ze dne 11. prosince 1923 č. 21.121.)